

[Finansministeren.]

den meget enkle måde, hvorpå det kunne gøres over staten. Jeg skal ikke fordybe mig i dette spørgsmål; jeg vil nemlig ikke være afvisende. Enhver tanke skal jo have lov til at komme frem til drøftelse, og det mener jeg også denne tanke skal have lov til; også fra vor side vil vi naturligvis være med til at drøfte den, men jeg tror, det vil vise sig, at en sådan ordning er så vanskelig at administrere, at det ikke er den rigtige vej ud.

Dertil vil jeg gerne føje, at bunden opsparing i det hele taget måske ikke er den rigtige vej i den nuværende situation. Vi står jo ikke over for dette, at vi i en kort periode skal bruge nogle penge, som vi kan forudse at vi forholdsvis hurtigt eller i løbet af nogle få år kan betale tilbage. Det er jo ikke det problem, vi står over for. Vi står over for at skulle skaffe dækning for statens stigende udgifter, hvis vi skal kunne klare problemerne — og det kan vi ikke på den måde. Vi har netop i år problemerne med tilbagebetaling af bunden opsparing. Vi kan jo ikke sige til folk, at de ikke kan få deres bundne opsparing tilbage; det ville være kontraktbrud og ville naturligvis være helt forkert, så vi er simpelt hen nødt til, hvis vi laver en bunden opsparing, at betale pengene tilbage på de tidspunkter, der er fastsat, men det er jo slet ikke sikkert, at de tidspunkter, da en sådan bunden opsparing skal tilbagebetales, passer ind i konjunkturpolitikken, og det vil sige, at vi i så fald til den tid skal til at opkræve penge, måske lave nye buketter, fordi vi skal tilbagebetale en bunden opsparing. Det er også noget, man må tage med i overvejelserne.

Jeg takker det ærede medlem hr. Baunsgaard for den anerkendelse, han trods alt gav min udtalelse om en skattepause. Jeg er da helt klar over, at det var en stærk udtalelse, men jeg håber da i hvert fald, at jeg kan leve op til den. Det er regeringens og min alvorlige indstilling, at hvis vi klarer de økonomiske problemer i denne omgang med de forslag, regeringen har fremsat, eller med eventuelle andre forslag, andre ændringer, der vedtages, ja, så skal vi fra nu af og indtil 1. april 1967 kunne klare de økonomiske problemer uden at gå ud til befolkningen og kræve nye skatter. Jeg er helt klar over, at jeg ved at komme med en sådan udtalelse påtager mig et stort ansvar,

men jeg vil altså gerne gentage den og give udtryk for, at det er vor absolutte vilje at føre denne politik igennem netop for at få tid til forberedelse af den skattereform, som alle snakker om, men — som det er sagt i Dansk Toldtidende — ingen rigtig gør noget ved. Lad os bruge tiden til i hvert fald at prøve på at gøre noget ved det.

Jeg har sagt til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at både jeg og regeringen naturligvis er meget velvilligt indstillet over for indkomstpolitikken.

Jeg vil også understrege det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelser om, at vi ikke må begrænse boligbyggeriet. Det er jo en af de væsentligste ting, når man skal vurdere, hvilken økonomisk politik der nu skal føres. Vi ved, at boligbyggeriet vil gå kraftigt ned, hvis der ikke bliver skaffet penge, således at man kan lempe lidt på kreditstramningen. Det vil jeg gerne understrege, og ligeledes vil jeg erklære mig enig i det ærede medlems udtalelse om, at det, der kan blive tale om nu, ikke er en almindelig lempelse i kreditstramningen. Det skal jo ikke være sådan, at vi farer fra den ene grøft til den anden — det er der nogle der påstår at vi gør, men det er naturligvis ikke tanken. Vi mener, der bør gennemføres en vis lempelse af kreditstramningen, men naturligvis ikke en så kraftig lempelse, at den samlede efterspørgsel i samfundet igen løber løbsk og vi får overtryk på kedlen. Det er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard i, og det er jo også det, nationalbankdirektøren har givet udtryk for, og som han gentog forleden dag i mømsudvalget.

Jeg er endvidere helt enig i, at det bør understreges, at det ikke vil være tilrådeligt at vente med at træffe beslutning. Man bør ikke sige: nu har vi et halvt år til at drøfte dette i. Beslutning bør træffes nu; om lovene så skal træde i kraft inden jul eller måske lige efter jul, det er en anden sag; men jeg synes ikke, vi skal trække det ud, og jeg håber ikke, at der i det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelser, skulle ligge, at det er noget, vi kan trække ud. Jeg var glad for udtalelsen om, at det er noget, der ikke kan vente.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jeg ikke mange bemærkninger. Jeg indrømmer, at kontraktive skatter naturlig-